

HISTORIOGRAFIA.

Es tracta d'un gènere narratiu en prosa que té com a temàtica principal el relat dels esdeveniments importants del passat.

Inicialment, les mostres d'aquest gènere foren els annals (*annus*: any), tipus de narració que s'estructura cronològicament, any per any i que narra els fets polítics, religiosos i socials més importants; i la cronologia, llistat de dates i esdeveniments amb concordances entre els fets romans i grecs.

Juli Cèsar.

Gai Juli Cèsar (Roma, 100 - 44 aC) fou el polític més important del final de la República. Era fill d'una de les famílies més nobles de Roma. Ben aviat inicià la seva carrera política; fou edil, pontífex màxim, pretor, propretor de les dues Hispànies i, finalment, cònsol. L'any 60 aC signà el primer triumvirat amb Pompeu i Cras. En acabar el seu consolat (59 aC), obtingué el govern de la Gàl·lia Narbonesa, de la Gàl·lia Cisalpina i de la Dalmàcia, des d'on inicià l'any 58 aC la conquesta de la Gàl·lia que culminà l'any 51 aC. Poc abans que acabàs el seu mandat com a governador (50 aC), el Senat s'oposà a qualsevol pròrroga i Cèsar decidí enfrontar-se directament al Senat i al partit dels *optimates*, als quals s'havia unit el seu antic aliat, Pompeu. Travessà el Rubicó, riu que servia de frontera entre la Gàl·lia Cisalpina, de la qual Cèsar era el governador teòric, i el territori italià, sota el poder del Senat, tot dient la famosa màxima "*alea iacta est*" (la sort ha estat llançada). Cèsar derrotà els exèrcits republicans d'Hispània i després es dirigí cap Orient amb intenció d'enfrontar-se a Pompeu, però el faraó d'Egipte l'assassinà abans. Cèsar, una vegada allà, donà suport a Cleopatra i participà en diferents batalles de les quals sortí vencedor. Cal destacar la batalla amb Farnaces, rei del Pont, en la qual pronuncià una altra de les seves màximes: "*Veni, uidi, uici*" (Vaig arribar, vaig mirar i vaig vèncer). Des de l'any 49 aC és escollit cònsol i dictador perpetu i cada vegada acumula més i més poder personal. La concentració d'excessiu poder feu témer alguns dels seus col·laboradors els quals en ocasió dels idus de març (dia 15) del 44 aC l'assassinaren.

Mort de Cèsar, Jean-Léon Gerome, 1867

Obra.

Les principals obres de Juli Cèsar són els comentaris a les seves campanyes bèl·liques: *De Bello Gallico* i *De Bello Ciuili*.

El comentari bèl·lic és una espècie de memòria de les activitats realitzades durant un determinat conflicte. Es tracta d'una simple exposició de les gestes dels grans generals o sobirans, on prima, el caràcter subjectiu i la descripció precisa i clara dels esdeveniments, sense excessiva ornamentació literària.

De Bello Gallico (*Sobre la Guerra de les Gàl·lies*): són set llibres que narren la conquesta de les Gàl·lies des del 58 aC fins al 52 aC. Destaquen les digressions de caràcter etnogràfic o

geogràfic, a més dels relats propis de la batalla.

De Bello Ciuili (Sobre la Guerra Civil): consta de tres llibres que relaten el conflicte entre Cèsar i Pompeu durant els anys 49 i 48 aC.

La intenció de Cèsar amb la seva obra és fer auto-propaganda, justificant les seves accions i ressaltant la seva personalitat i capacitat com a general. Usa diversos procediments compositius per tal d'aconseguir objectivitat (tot i que sigui falsa): justifica anticipadament les accions; omet detalls i notícies que no li són favorables; usa la tercera persona...

Des del punt de vista estilístic, s'ha de destacar la puresa lingüística i l'elevada precisió lèxica de l'obra de Cèsar, les qual l'han fet esdevenir un model de classicisme.